

EMBOLISM (2) *sb m*

e pisane dużą literą; o jasne.

pl N embolismy (1). ◇ A embolismy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Dzień, dodawany do lutego w latach przestępnych lub 13-ty miesiąc księżycowy w roku księżycowym przestępnym, wyrównujące różnice między rokiem słonecznym a kalendarzowym [embolimos vel embolimaeos – wsadzenie, przysadzenie albo wplecenie dnia jednego, który bywa roku przestępnego czwartego a dwudziestego dnia miesiąca lutego, ... embolymus vel embolismus, intercalatio – przysadzenie, przyplecenie Mącz 102b; przybycień, przybysz, przybyły miesiąc – embolimus mensis Cn] (2): [u Rzymian] dzień ó[n] co zbywał/ co lat kilka był przepletan. y Iulius Caesar będąc człowiekiem wczónym/ wnet po nim Augustus/ poştánowili go zá náuką pewną/ y wiekóm potomném podáli/ áby Epactá/ Aureus numerus/ Bisfextus/ y té Embolifmy fwą drógą chodźiły Oczko 30.

Szereg: »embolismy a przybysze« (1): zá fćaraniem Pij Quinti Papiężá nálfzych czáfów świętego/ wyládzili ná to ludźi w Máthematyce wczónych dofyc/ ktorzyby té minuty zániedbálé záś w réżę wpráwili/ á Kálendarzá ná kierowawfzy/ Emoblifmy/ á té przybysze wyrzucili: czego fńádnie dofzli/ dni trzynaście z ftych/ iáko teraz idą/ wyrzuciwfzy Oczko 30.

Synonim: przybysz.